

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

หลักพุทธศาสนาแท้

วันนี้เป็นวันเข้าพรรษา ตั้งแต่บัดนี้ต่อไปพระท่านจะรับบิณฑบาตนอกวัด ตามกฎของธุดงค์ข้อนี้ ก้าวเข้ามาในวัดแล้วรับไม่ได้ ธุดงค์ขาด จึงต้องได้รับนอกวัด ธุดงค์ข้อนี้เรียกว่ารับบิณฑบาตภายนอกบริเวณที่อยู่ แล้วเวลารับมาแล้วไม่ให้รับที่ไหนอีกต่อไป เพราะฉะนั้นผู้ต้องการจะใส่บาตรจึงต้องออกไปรออยู่นอกวัดแล้วใส่ นี่เรียกรธุดงค์ข้อหนึ่ง ธุดงค์ข้อหนึ่งก็คือ ฉันทนเดียว ฉันทนเดียวเท่านั้น เรียกว่าธุดงค์อีกข้อหนึ่ง อยู่ในป่า ธุดงค์ข้อหนึ่ง อยู่ในป่าช้า ก็เป็นธุดงค์ข้อหนึ่ง

ธุดงค์คือเครื่องกำจัดกิเลส แปลแล้ว ธุดงค์แปลว่าเครื่องกำจัดกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกอยู่ในจิตใจ อุบายวิธีการเหล่านี้เป็นอุบายช่วยหนุนเพื่อแก้กิเลส ๆ ตัวผู้แก้กิเลสจริง ๆ คือใจ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องหนุน บิณฑบาตประจำ เมื่อยังฉันอยู่ต้องไปบิณฑบาต นอกจากไม่ฉันก็ไม่ขาดธุดงค์ข้อนี้ คือไม่ฉันก็ไม่ไป ถ้ายังฉันอยู่ต้องไป เรียกว่าธุดงค์ข้อนี้ข้อหนึ่ง เนสัชชี่ ไม่หลับไม่นอน จะกำหนดไว้อริชฐานก็คืนก็ตาม ในนั้นต้องไม่นอน เรียกรธุดงค์ข้อนี้ อยู่รูกขมูล้อมไม้เหล่านี้ เป็นธุดงค์แต่ละข้อ ๆ

ธุดงค์ทั้งหมดมี ๑๓ ข้อ เพื่อกำจัดกิเลสของพระ ธุดงค์เหล่านี้เกี่ยวกับประชาชน จึงต้องได้บอกกับประชาชนให้ทราบ เช่น การรับบิณฑบาต นี้เกี่ยวกับประชาชน ต้องได้เตือนให้ทราบ ไม่อย่างนั้นจะไม่เข้าใจธุดงค์ของพระ เราจึงต้องบอกเอาไว้ นี่ละครึ่งพุทธกาลพระพุทธเจ้าท่านพาดำเนินมาอย่างนี้ ท่านไม่ฟุ่ฟ้า ไม่เหลือเพื่อ ผู้ปฏิบัติตามหลักศาสนาจึงเป็นผู้สบายมากนะ อย่ง่าย กินง่าย นอนง่าย ไปง่าย มาง่าย การจับจ่ายใช้สอยง่ายมาก ๆ

นี่ละศาสนาไม่สอนให้คนฟุ้งเพื่อเห่อคะนอง สอนคนให้มีความสงบ เจียมตัว ยินดีเฉพาะของมีอยู่ ๆ ไม่ดิ้นรนกระวนกระวายจนเกินเหตุเกินผลถึงกับสร้างทุกข์ให้ตัวเอง นี่เรียกว่าศาสนา คือกินก็ง่าย คนมีศาสนาเป็นชาวพุทธของเรา กินง่าย นอนง่าย คือมีอะไรกินได้เลยสบาย นอนลุ่มลงที่ไหนได้สบาย ไม่ต้องฟุ่ฟ้าฟุ่ฟี่ด้วยที่หลับที่นอนที่อยู่ที่กิน อันนั้นเป็นเรื่องของกิเลสครอบหัวใจคนแล้วก็สร้างทุกข์เข้าหัวใจคนอีกทีหนึ่ง มีแต่กองทุกข์

ฟุ่ฟ้าหุ่หุ่หาเท่าไรยังกองทุกข์มาก ความกังวล ความขวนขวาย ความดิ้นรนมีมาก สร้างกองทุกข์ให้มากขึ้นโดยลำดับ เมื่อตัดสิ่งเหล่านี้ลงไปกองทุกข์ก็อ่อนลงไปด้วยกัน ๆ เมื่ออยู่ง่ายกินง่ายแล้วกองทุกข์ไม่ค่อยมี สบายเลย อย่าพากันหุ่หุ่หาฟุ่ฟ้าจนเกินไปนะ เราเป็นลูกศิษย์ตถาคต

สำหรับพระท่าน ผ้าท่านก็มี ๓ ผืนเท่านั้นละ จีวร สบง สังฆาฏิ แล้วผ้าอาบน้ำฝน แต่ก่อนไม่มีผ้าอาบน้ำ ผ้าอาบน้ำท่านมาบัญญัติทีหลัง ให้มีผ้าอาบน้ำ คือแต่ก่อนไม่มีผ้าอาบน้ำยังไง คือเวลาจะอาบน้ำก็ พระก็แก้ผ้าแล้วลงอาบเลย พระวินัยมีอย่างนั้น เราก็ดูตามพระวินัย จะหยาบไปไหน ผู้ที่มันเป็นแก้ผ้าอาบน้ำไม่เห็นว่ายาบ พอดีนางวิสาขาออกมาวัด มาเห็นพระแก้ผ้าอาบน้ำอยู่ เลยไปกราบทูลพระพุทธเจ้า

อ้อ ทำไมสมณะเราเป็นเพศที่สวยงามที่สุด ทำไมพระท่านแก้ผ้าอาบน้ำ นางวิสาขาไปฟ้องพระพุทธเจ้า ถ้าฉันเรตถาคตจะเพิ่มข้อบัญญัติไม่ให้พระอาบน้ำเปลือยกาย แต่มีข้อแม้ คือถ้าอยู่ในที่เปิดเผยให้บ่งผ้าอาบน้ำอาบน้ำ ถ้าเข้าในที่ลับหรืออยู่ในห้อง หรืออยู่ในที่ลับ ก็แก้ผ้าได้ ท่านมีข้อบัญญัติอนุญาตไว้อย่างนั้นนะ เพราะฉะนั้น พระจึงแก้ผ้าก็ได้ บ่งผ้าก็ได้ แก้ผ้าในที่กำบัง บ่งผ้าในที่เปิดเผยได้ ให้รู้เสียพระวินัยของพระเป็นอย่างนั้น

ให้เข้าใจนะ ธุดงค์วัตร ท่านมีข้อวัตรปฏิบัติ พระท่านเข้มงวดกวดขันทำความพากความเพียรมากนะ ในพรรษาไม่ได้ไปที่ไหนมาที่ไหน ไม่ต้องเป็นกังวล มีแต่เร่งทำความพากเพียรชำระจิตใจ นี่หลักพระพุทธศาสนาแท้เป็นอย่างนี้ให้ฟังเอา มีแต่การชำระจิตใจ ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวายกับอะไร สะอาดสง่างาแต่ธรรมดาธรรมอย่างเดียว ไม่ยุ่งเหยิงกับสิ่งของเงินทองอะไรทั้งนั้น สิ่งเหล่านั้นท่านไม่ให้เข้ามายุ่ง ให้ยุ่งตั้งแต่เรื่องธรรมดาเรื่องธรรมถ่ายเดียว

พวกเราใช้เวลาเข้าพรรษานี้ควรจะมีข้อบังคับตัวเองให้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ เช่นให้ทาน วันหนึ่งไม่ให้ขาด แม้ไม่ได้มากขอให้ได้ทานวันหนึ่งถวายพระองค์หนึ่งก็ยังดี อย่าให้ขาดไปวันหนึ่ง ๆ พวกเมาสุรา ยาเสพติดนี้ให้ตัดขาดไปเลย ทำไมตัดไม่ได้ ธรรมะพระพุทธเจ้าตัดไม่ได้แล้ว เป็นคนหมดคุณค่าจริง ๆ ไม่มีทาง ต้องเอาธรรมะมาตัด พระพุทธเจ้าเคยเอาธรรมะไปตัดกิเลสทั้งหลายมามากต่อมาก ชนะมามากต่อมากแล้ว ทำไมเราจึงไม่เอามาตัดบ้าง

เราเป็นลูกชาวพุทธ ให้พากันมีกฎเกณฑ์ ใหว่พระอย่าให้ขาดวันหนึ่ง ๆ ใครจะตั้งสัจอธิษฐานละความชั่วประเภทใด เอาให้ขาด ๆ นี้เรียกว่ามีสัจย์มีจริงมีหลักมีฐาน เวลาจะเป็นจะตายจิตจะประหวัดเข้าสู่ความดีของตัวเอง แล้วมีความดีเกาะ ถ้ามีแต่ความชั่วแล้วเป็นพินเป็นไฟ เกาะที่ไหนเผาไหม้ที่นั่นแหลกไปเลย

เทศน์เท่านั้นแหละ